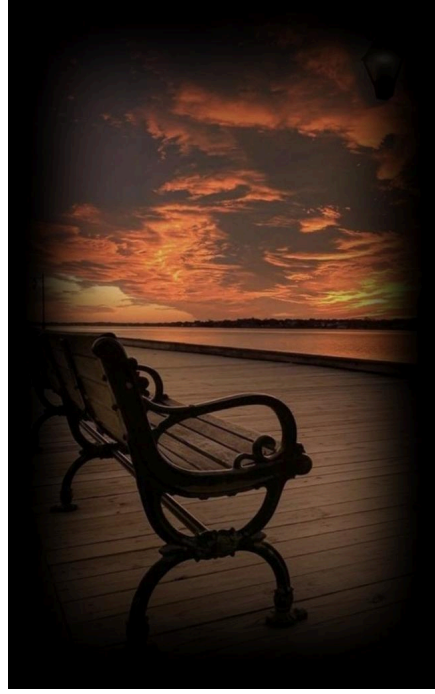

İsli Duvarlar

– redfer · 01 Temmuz 2024

*

denizin kıyısında gri bulutlu bir yaz günü
gürül gürül yağmur yağıyor
en az üç saat aralıksız
yağmur tıpkı insanın yüzüne hücum eden kan gibi

derken bir rüzgar hafıftan esiyor
bir yaprak düşüveriyor yüreğime
bırakıyorum kağıdı, kalemi elimden
ve kalkıyorum masadan
ve gidiyorum
ağacın yaprağını yüreğime düşüren
rüzgarın ardından

ben sevmeyi ve sevmeyi doğuştan öğrendim
aynı zamanda, kaybetmek korkusunu da
saçımı okşayan annemin gözyaşları kurumuş gözlerinde
ve yanağımda kalan dudak izleri

ona ait

ve hala öğrenemedim anneleri neden ağlattıklarını
düştüğümde kanayan dizlerim değildi
hani bir daha hiç sevilememek var ya
işte bütün korkular yalnız bunun içindi

*

saat on iki
yağmur ne kadar da hızlı
hayatla ilgili bütün bağlarımı kesiyor
pencerenin kenarına oturup boşluğu gözlüyorum
boşluğun nihayetsizliğine aldirmeden

dün gece çok güzeldi
tıpkı gençlik devirlerimdeki gibi
gök o kadar yıldızlı
öyle açıktı ki
insan başını kaldırıncı ister istemez
şu göğün altında
çeşit çeşit
burcu burcu tüten gençliğini arıyor

o günlerde ki uslu halimi anımsadım
tuhaf bir sıkıntı hasıl oldu içimde
sanki hepsi beni yapayalnız bırakmış
bana sırt çevirmiş

ey rüzgar
şimdi kulağıma fısılda adını
sen hangi rüzgarsın
adını ne söyle
seslendiğimi duymadan yada hiç umursamadan
giderek uzaklaşıyor rüzgar
küçük bir esinti bırakmadan

ayaktayım şimdi
rüzgar dönerek dans ediyor salıncak ipleriyle
lodos günleri sona ermiş

artık poyraz kullanıyorlar
bankın üstünde uyurken yaşlı bir adama doğru

düşünceli bir yüzü var
yanından geçerken kendi kendine
bir şeyler mırıldanıp sol kolunu salladı
sağ elinde uzun altın sarısı bir baston
beni fark etti
başını salladı

şimdi beni yapamadıklarımınla yargılasınlar
sırf sevinsin diye
bir kere bile
elinden tutup parka götürmedim
kendimi

eminim ki
o saatte berberin önünden geçmesem
onun da canı sıkılacak
geçenlerde, tam iki gün rastlaşmamıştık
üçüncü gün karşılaştığımız da
ikimizin de eli şapkaya gitti.
bereket zamanında toparlanıp ellerimizi indirdik
birbirimizle yalnızca karşıdan karşıya ilgilenererek geçtik

günlerce
nedenini kendim de bilmeden
üzüntü içinde şehri adımladım durdum
bir meydana veya bir dükkana gitsem
bakıyorum, bütün yıl aynı yerde
aynı saatte görmeye alıştığım yüzlerden hiçbiri yok
gerçi onlar beni bilmez ama
ben hepsini tanırım

öyle yakından tanırım ki
yüzleri sanki ezberimde
neşeli oldukları zaman haz duyarım
onlar somurtunca benim de neşem kaçar
hatta, o parkın önünden geçerken

aynı saatte karşılaştığım o ihtiyarla
işte bu yüzden merhabalaşırım sürekli

evlerle de tanışıklığım var
ben geçerken
her biri önüme atılıp bütün pencereleriyle bana bakar gibidir
merhaba, nasılsınız...
ben de iyiyim.
bana temmuzda bir kat ekleyecekler
yahut...sağlığınız nasıl
ben yarın onarıma giriyorum gibilerden
konuşmalarını duyar gibi oluyorum

aralarında daha çok sevdiğim can dostlarım var
bunlardan biri
bu yaz bir mimarın bakımı altına girecekmiş
her gün yoklayacağım
Allah korusun,
bakıma alalım derken büsbütün yeryüzünden etmesinler

açık pembe bir evciğin başına gelen hiç aklımdan çıkmaz
pek sevimli küçücük bir ahşap yapıydı
bana öyle güler yüzle
biçimsiz, hantal komşularına öyle gururla bakardı ki
önünden geçerken gülümserdim

geçen hafta o sokaktan geçerken
dostuma bir bakayım dedim
sokakta şu yok, ötekini göremedim, beriki de görünmüyor
huzursuzluk duydum
kulağıma bir feryat çarptı
beni sarıya boyuyorlar; şu halime bak
vicdansızlar...
öyle kıyasıya boyamışlar ki
fırça değmedik ne sütun, ne saçak kalmıştı
zavallı dostumu, sapsarı bir kanaryaya döndürmüşlerdi
o gün bugün biçareye bakmaya cesaret edemiyorum

*

isli duvarları
tavanda ustalıklıla üretilen örümcek ağını
şaşkın şaşkın süzüyorum
ev eşyalarımızı, iskemleleri tek tek gözden geçiriyorum.
gerçekten öyle bir huyum vardı ki
odamda bir iskemlenin yeri deęişse
tepem atardı hemen
içim rahat etmezdi
örümcek ağı hala olduğu yerde sallanıyor
tatlı tatlı azarladım ev ahalisini
örümcek ağı yüzünden

maalesef
kullandığım kaba sözleri bağışlayın
doğrusu üslup inceliğini düşünecek halde değilim
çünkü o ahşap evlerden ya taşınmışlar
ya da taşınmaya gücü yetmeyen kimsesizlerle dolu

*

biri var mutfakta
ve mavi fincan ile kahve getirişi var
mavi fincandan kahve içişim var
bol köpüklü
içi bulutlarla kaplanmış
bir fırt
bir fırt daha
ve sonrası ...

redfer